

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR Beata Koźbiał

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2017 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 16.014,99 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 13.06.2017 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwotę 3.917 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Sp. z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 16.014,99 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 13 czerwca 2017 roku oraz zwrot kosztów procesu. Uzasadniając wskazała, że dochodzoną pretensję główną stanowi cena sprzedaży energii elektrycznej dostarczonej stronie pozwanej w kwocie 15.478,39 zł i skapitalizowane odsetki w transakcjach handlowych w kwocie 536,60 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 lipca 2017 roku uwzględniono powództwo w całości.

Od w/w nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw przyznając, iż uchybiła terminowi zapłaty ze względu na trudną sytuację strony pozwanej.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawało, że: zobowiązanie pozwanej wobec strony powodowej z tytułu ceny sprzedaży energii elektrycznej, dostarczonej stronie pozwanej, wynosi 15.478,39 zł. Strona pozwana nie kwestionowała również wysokości skapitalizowanych odsetek w transakcjach handlowych w kwocie 536,60 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana uznając roszczenie co do zasady i wysokości pismem z dnia 25 lipca 2016 roku zwrócił się do powódki o rozłożenie należności na raty, a pismem z dnia 30 grudnia 2016 roku o odstąpienie od opłat stałych za usługi dystrybucji za okres wstrzymania dostawy energii elektrycznej, tj. o dnia 29 sierpnia 2016 roku do dnia 12 października 2016 roku.

Dowód: z pisma pozwanej z dnia 25 lipca 2016 roku, k. 147;

z pisma pozwanej z dnia 30 grudnia 2016 roku, k. 148.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest w pełni uzasadnione, a okoliczności wskazane przez stronę powodową pozostają poza sporem. Pozwana przyznała, że jej zobowiązanie z tytułu ceny sprzedaży energii elektrycznej dostarczonej stronie pozwanej wynosi 15.478,39 zł. Strona pozwana nie kwestionowała również wysokości skapitalizowanych odsetek w transakcjach handlowych w kwocie 536,60 zł. W toku postępowania nie przedstawiła jednak żadnych dowodów uzasadniających oddalenie powództwa. Podnosiła wprawdzie, że zwracała się do strony powodowej o rozłożenie świadczenia na raty, ale nie wykazała, że strona powodowa wyraziła na to zgodę.

Podkreślić należy, że zgodnie z ogólną regułą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W myśl

tej zasady na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (tak też Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 3 października 1969 r., II PR 313/69, OSNCP 9/70, poz. 147), a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa (por. SN w orzeczeniu z dnia 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, niepubl.)

Strona powodowa w toku procesu nie wniosła o rozłożenie należności z tytułu ceny sprzedaży energii elektrycznej na raty i nie wykazała, że istnieją okoliczności uzasadniające rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty (art. 320 k.p.c.)

W ocenie Sądu twierdzenie strony pozwanej, że jest złej kondycji finansowej nie daje dostatecznych podstaw do zastosowania art. 320 k.p.c. (por. wyrok SA Kraków z dnia 20-03-2015, sygn. akt I ACa 11/15).

Zatem, mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd orzekł, jak w punkcie I wyroku. Orzekając o odsetkach Sąd miał na uwadze treść art. 7 Ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. z dnia 10 maja 2016 r., Dz.U. z 2016 r. poz. 684).

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 k.p.c. Na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 3.600 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1800).